

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
CHRISTINE STIX-HACKL
prednesené 8. júna 2004¹

I — Úvodné poznámky

II — Právny rámec

A — Právo Spoločenstva

2. Článok 1 smernice obsahuje ustanovenia týkajúce sa pôsobnosti smernice. Okrem iného stanovuje:

1. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania je jedným zo štyroch súbežne prebiehajúcich konaní² týkajúcich sa výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 96/9/ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz³ (ďalej len „smernica“). Predmetom tohto, ako aj ostatných konaní, je ochrana poskytovaná právom *sui generis* a jeho rozsah v oblasti stávkových hier.

„1. Táto smernica sa vzťahuje na právnu ochranu databáz v akejkoľvek forme.

2. Na účely tejto smernice sa ‚databázou‘ rozumie zbierka nezávislých diel, údajov alebo iných nezávislých materiálov systematicky alebo metodicky usporiadaných a individuálne prístupných elektronickými alebo inými prostriedkami.“

1 — Jazyk prednesu: nemčina.

2 — Konania, v ktorých tiež dnes prednášam svoje návrhy, C-46/02, C-338/02 a C-444/02, (rozsudok z 9. novembra 2004, Zb. s. I-10365, s. I-10497, s. I-10549).

3 — Ú.v. ES L 77, s. 20.

3. Kapitola III upravuje v článkoch 7 až 11 právo *sui generis*. Článok 7, ktorý sa týka predmetu ochrany, okrem iného stanovuje:

alebo s jeho súhlasom vyčerpáva právo kontrolovať ďalší predaj tohto duplikátu v rámci spoločenstva;

„1. Členské štáty ustanovia pre zostavovateľa databázy, ktorá vykazuje kvalitatívne alebo kvantitatívne podstatný vklad do získania, overenia, alebo prezentácie jej obsahu, právo zamedziť konaniam spočívajúcim [v — *neoficiálny preklad*] extrakcii alebo reutilizácii celého obsahu databázy alebo kvalitatívne či kvantitatívne vyhodnotenej podstatnej časti z nej.

Verejné vypožičiavanie nie je extrakciou alebo reutilizáciou.

3. Právo uvedené v odseku 1 môže byť prevedené, postúpené alebo poskytnuté na základe zmluvnej licencie.

...

2. Na účely tejto kapitoly:

a) ‚extrakcia‘ znamená trvalý alebo dočasný transfer celého obsahu databázy alebo jej podstatnej časti na ďalší nosič, a to akýmkoľvek prostriedkom alebo akoukoľvek formou;

5. Opakovaná alebo systematická extrakcia alebo reutilizácia nepodstatných častí obsahu databázy zahŕňajúca konanie, ktoré je v rozpore so zvyčajným využívaním databázy alebo ktoré neprimerane poškodzuje oprávnené záujmy zostavovateľa databázy, nie sú dovolené.“

b) ‚reutilizácia‘ znamená akúkoľvek formu sprístupnenia verejnosti celého obsahu databázy alebo jej podstatnej časti rozširovaním duplikátov, nájmom, priamym prepojením alebo inými formami prenosu. Prvý predaj duplikátu databázy v rámci Spoločenstva majiteľom práva

4. Článok 8, ktorý upravuje práva a povinnosti oprávnených užívateľov, v odseku 1 uvádza:

„Zostavovateľ databázy sprístupnenej verejnosti akýmkoľvek spôsobom nemôže brániť

oprávnenému používateľovi databázy v extrakcii alebo reutilizácii nepodstatných častí jej obsahov, zhodnotených kvalitatívne alebo kvantitatívne, a to na akékoľvek účely. Pokiaľ má oprávnený používateľ súhlas s extrakciou a reutilizáciou častí databázy, ustanovenie tohto odseku sa vzťahuje len na takúto časť.“

B — Vnútroštátne právo

7. Smernica bola do práva Spojeného kráľovstva prebratá Copyright and Rights in Databases Regulations 1997 (SI 1997 No 3032). Účastníci tohto konania a vnútroštátny súd súhlasia s tým, že tieto vnútroštátne nariadenia majú byť vykladané v súlade so smernicou.

5. Článok 9 stanovuje, že členské štáty môžu určiť výnimky z práva *sui generis*.

III — Skutkový stav a konanie vo veci samej

6. Článok 10, ktorý sa týka lehoty ochrany v odseku 3 stanovuje:

8. V spore vo veci samej žalobcovia, British Horseracing Board (ďalej len „BHB“), orgán regulujúci odvetvie britského dostihového športu, jeho členovia, Jockey Club, Racehorse Association Limited, Racehorse Owners Association a Industry Committee (Horseracing) Limited a Weatherbys, sú v spore so žalovaným, spoločnosťou William Hill. Toto konanie sa týka prijímania stávk na internete spoločnosťou William Hill a niektorými z jej konkurentov.

„Akákoľvek zmena obsahu databázy, vyhodnotená kvalitatívne alebo kvantitatívne ako podstatná, vrátane akejkoľvek podstatnej zmeny vyplývajúcej z nahromadenia po sebe nasledujúcich dodatkov, vymazaní alebo úprav, ktoré by vyústili v uvedenej databáze do vkladu vyhodnoteného kvalitatívne alebo kvantitatívne ako podstatne nový vklad, kvalifikuje databázu vyplývajúcu z takéhoto vkladu pre jej vlastnú ochrannú lehotu.“

9. BHB je spoločnosťou, ktorá bola založená v júni 1993, aby prevzala časť funkcií pôvodne vykonávaných Jockey Club-om. Po uvedenom dátume si Jockey Club ponechal hlavnú regulačnú funkciu v britskom dostihovom športe. Jeho úlohou je teraz uplatňo-

vane pravidiel pretekov. BHB prevzala zvyšok administratívnych funkcií orgánu regulujúceho dostihový šport najmä zostavovanie údajov týkajúcich sa dostihov.

10. Weatherbys spravuje a zverejňuje General Stud Book (Všeobecná plemenná kniha), ktorá je oficiálnym registračným dokumentom plnokrvných koní vo Veľkej Británii a Severnom Írsku. Weatherbys je tiež registrovanou bankou a má vydavateľský odbor. Roku 1985 Weatherbys, v mene Jockey Clubu, začal zostavovať elektronickú databázu dostihových informácií pozostávajúcu okrem iných vecí z podrobných údajov o registrovaných koňoch, ich vlastníkoch a tréneroch, ich poradia handicapu, podrobné údaje o jazdcoch, informácie týkajúce sa rozpisov dostihov, ktoré obsahujú miesto, dátumy, časy, podmienky dostihu, prihlášky a účastníkov. Jockey Club naďalej používa databázu pre niektoré zo svojich funkcií.

11. Roku 1999 boli databáza informácií o dostihoch a Stud Book integrované do jednotnej elektronickej databázy. To je „databáza BHB“, o ktorú ide v tomto konaní. Zostavuje a spravuje ju Weatherbys. Medzi účastníkmi sporu vo veci samej panuje zhoda v tom, že databáza BHB je chránená právom *sui generis* a že právo *sui generis* je priznané jednému alebo viacerým žalobcom v spore vo veci samej.

12. Náklady na správu databázy BHB a na jej aktualizáciu sú približne 4 milióny GBP ročne a zahŕňajú približne 80 zamestnancov a rozsiahly počítačový softvér a hardvér.

13. Databáza BHB obsahuje obrovské množstvo záznamov vrátane mnohých záznamov, ktoré musia byť správne uchovávané a spracúvané každý deň. Pozostáva z 214 tabuliek obsahujúcich viac ako 20 miliónov záznamov. Každý záznam obsahuje množstvo položiek údajov. Zahŕňa súbor údajov zhromaždených počas mnohých rokov prostredníctvom registrácie informácií dodaných vlastníckmi, trénermi a inými osobami, podieľajúcimi sa na odvetví dostihového športu. Obsahuje mená a iné údaje o viac ako jednom miliónu koní, ktoré siahajú viacej generácií do minulosti. Obsahuje podrobné údaje o registrovaných vlastníkoch, farbách používaných na dostihoch, registrovaných tréneroch a registrovaných jazdcoch. Tiež obsahuje informácie týkajúce sa fázy pred dostihmi, teda informácie o dostihoch vo Veľkej Británii, ktoré sú prístupné pred dostihom. Tieto informácie zahŕňajú miesto a dátum, v ktorý sa dostihové podujatie má konať, dĺžka dostihu, podmienky účasti na súťaži, dátum uzávierky prihlášok, výšku štartovného a výšku sumy, ktorou dostihová dráha prispieva na peňažnú cenu udelenú po súťaži.

14. Weatherbys vykonáva tri základné funkcie, ktoré vedú k vydaniu konečnej informácie pred súťažou. Prvou je registrácia informácií o vlastníkoch, tréneroch, jazdcoch, koňoch, atď. Napríklad Weatherbys každoročne registruje mená okolo 10 000 novovádzaných koní. Okrem toho sú zaznamenané výkony koní súťažiacich v každom dostihu. Weatherbys zamestnáva tím okolo 15 zamestnancov, ktorých hlavnou úlohou je vytvárať a spravovať údaje týkajúce sa koní a ľudí.

15. Okrem toho je potrebné zabezpečiť, aby sa totožnosť koní, ktoré sa na pretekoch zúčastňujú, zhodovala s totožnosťou koní, ktorých mená sú uvedené vo vydaných zoznamoch pred dostihmi.

16. Druhá základná funkcia vedúca k vydaniu informácie pred súťažou je priradenie váhového koeficientu a určenie prekážky. Všetkým prihláškam do dostihov s handicapom a bez handicapu, čo predstavuje 180 000 prihlášok ročne, musí byť priradený váhový koeficient.

17. Tretia činnosť vedúca k vydaniu informácie pred dostihom je zostavenie zoznamov účastníkov. To vykonáva Weatherbys' Call-Center obsadené v ktorýkoľvek okamih až 32

operátormi, ktorí preberajú telefonáty (a faxy) prihlasujúce kone do pretekov. Weatherbys kontroluje v dvoch fázach, aby bol každý kôň na dostih kvalifikovaný.

18. Čo sa týka udalostí opísaných v bodoch 24 až 31 a 32 až 35 uznesenia vnútroštátneho súdu o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, pozri prílohu týchto návrhov.

19. Informácie o dostihoch obsiahnuté v databáze BHB sú zaujímavé pre široký okruh rozličných používateľov. Podstatné výňatky z databázy sú sprístupnené samotnému odvetviu dostihového športu, vrátane predstaviteľov rozličných dostihových dráh po celej krajine, vlastníkov dostihových koní, trénerov, jazdcov a ich agentov, Jockey Clubu, zostavovateľov rodokmeňov a zahraničných orgánov regulujúcich dostihový šport. Ako je uvedené vyššie, informácie sú týmto účastníkom sprístupňované každý deň prostredníctvom spoločnej internetovej stránky Weatherbys/BHB a cez stránku databázy a každý týždeň v úradnom vestníku BHB, Racing Calendar.

20. Okrem toho sú informácie o dostihoch zaujímavé pre rozhlasových a televíznych vysielateľov, časopisy, noviny a pre tú časť verejnosti, ktorá sleduje dostihový šport.

21. Informácie sú sprístupňované ráno deň pred dostihom. Mená všetkých účastníkov všetkých dostihov v Spojenom kráľovstve sú verejnosti sprístupňované popoludní deň pred dostihom prostredníctvom novín a Ceefax/Teletext.

22. Informácie sú tiež dodávané stávkovým kanceláriám. Po prvé údaje sú sprístupňované spoločnosti Racing Pages Ltd, ktorá je ovládaná spoločne spoločnosťami Weatherbys a Press Association a je v ich vlastníctve. Racing Pages Ltd údaje posielala ďalej svojim predplatiteľom, ku ktorým patria aj niektoré stávkové kancelárie. Najmä Racing Pages Ltd sprístupňuje v elektronickej forme predplatiteľom, zvyčajne deň pred dostihom, informáciu nazývanú „Declarations Feed“. Táto informácia obsahuje zoznam dostihov, deklarovaných účastníkov a jazdcov, dĺžku dostihov a ich meno, časy dostihov a počet účastníkov každého dostihu spolu s ďalšími informáciami. Po druhé jedným z predplatiteľov Racing Pages Ltd je Satellite Information Services Limited (ďalej len „SIS“), ktorej je povolené také údaje používať na určité účely. SIS dodáva tieto údaje svojim vlastným predplatiteľom vo forme takzvanej nespracovanej podobe údajov („raw data feed“, ďalej len „RDF“). Tieto položky údajov predstavujú jadro informácií pred súťažou, bez ktorých by stávkujúci nemohli podávať stávky.

23. Spoločnosť William Hill je jedným z hlavných organizátorov stávk „mimo dostihovej dráhy“ v Spojenom kráľovstve a inde, poskytovaných tak zákazníkovi zo Spojeného kráľovstva, ako aj zo zahraničia. Spoločnosť William Hill a jej dcérske spoločnosti vyhlasujú v akýkoľvek daný čas stávkové kurzy veľkého množstva udalostí, poskytujúc stávkové služby svojim zákazníkovi prostredníctvom dvoch hlavných kanálov: a) celoštátnej siete Licensed Betting Offices a b) telefonickým stávkovaním. Hlavným produktom William Hill je prijímanie stávk s pevným kurzom na športové a iné udalosti. William Hill tiež poskytuje stávkové služby prostredníctvom internetu. Najpopulárnejším podujatím, na ktoré William Hill vyhlasuje kurzy, sú dostihy koní.

24. William Hill je predplatiteľom tak „Declarations Feed“, ako aj RDF. Na činnosti, o ktoré ide v tomto konaní, však nepoužíva „Declarations Feed“.

25. Internetová služba spoločnosti William Hill je opísaná v bodoch 40 až 47 uznesenia vnútroštátneho súdu (pozri prílohu).

26. V konaní pred High Court of Justice spoločnosť BHB tvrdila, že došlo k porušeniu práva *sui generis* zo strany spoločnosti William Hill. Jockey Club a spoločnosť Weatherbys pristúpili na stranu žalobcu. Sudca Laddie vydal uznesenie, podľa ktorého spoločnosť William Hill porušila právo žalobcov k databáze tak podľa článku 7 ods.

1, ako aj článku 7 ods. 5 smernice. Spoločnosť William Hill podala 14. marca 2001 proti uzneseniu sudcu Laddie odvolanie. O odvolaní sa rozhoduje pred Court of Appeal.

systematické alebo metodické usporiadanie a nie sú individuálne prístupné rovnako ako databáza?

IV — Prejudiciálne otázky

- 2) Čo znamená pojem „získanie“ v článku 7 ods. 1 smernice? Najmä môžu materiály uvedené v bodoch 24 až 31 vyššie predstavovať „získanie“ tohto typu?

27. Court of Appeal navrhuje, aby Súdny dvor rozhodol o týchto otázkach:

- 3) Je „overenie“ uvedené v článku 7 ods. 1 smernice obmedzené na to, že z času na čas sa preverí, či informácia obsiahnutá v databáze je a zostáva správna?

„1) Zahŕňa niektorý z nasledujúcich výrazov:

- 4) Čo sa rozumie pod nasledujúcimi výrazmi uvedenými v článku 7 ods. 1 smernice:

a) „podstatná časť obsahu databázy“ alebo

a) „kvalitatívne vyhodnotená podstatná časť databázy“ a

b) „nepodstatné časti obsahu databázy“

uvedených v článku 7 smernice diela, údaje alebo iné materiály pochádzajúce z databázy, ktoré však nemajú totožné

b) „kvantitatívne vyhodnotená podstatná časť databázy“?

- 5) Čo sa rozumie pod výrazom „nepodstatné časti obsahu databázy“ uvedeným v článku 7 ods. 5 smernice? nosti diel, údajov a iných materiálov nepriamo pochádzajúcich z databázy bez priameho prístupu k databáze?
- 6) Osobitne, v každom z týchto prípadov:
- a) označuje slovo „podstatné“ niečo väčšie, ako je niečo „nepodstatné“, a ak áno, čo presne?
- b) znamenajú slová „nepodstatná časť“ iba toľko, že daná časť nie je „podstatná“?
- 7) Zahŕňa výraz „extrakcia“ uvedený v článku 7 smernice iba priamy prenos obsahu databázy z databázy samotnej na iný nosič alebo aj prenos diel, údajov a iných materiálov pochádzajúcich z databázy bez priameho prístupu k databáze?
- 8) Zahŕňa výraz „reutilizácia“ uvedený v článku 7 smernice sprístupnenie verejnosti obsahu databázy priamo z databázy alebo aj sprístupnenie verej-
- 9) Zahŕňa výraz „reutilizácia“ uvedený v článku 7 smernice iba prvé sprístupnenie databázy verejnosti?
- 10) Čo sa rozumie v článku 7 ods. 5 smernice pod výrazom „konanie, ktoré je v rozpore so zvyčajným využívaním databázy alebo ktoré neprimerane poškodzuje oprávnené záujmy zostavovateľa databázy“? Najmä predstavuje konanie opísané v bodoch 40 — 47 v kontexte uvedenom v bodoch 32 — 35 konanie tohto typu?
- 11) Znamená článok 10 ods. 3 smernice to, že v prípade „podstatnej zmeny“ obsahu databázy, čo kvalifikuje takto vzniknutú databázu na vlastnú ochrannú lehotu, sa takto vzniknutá databáza musí považovať za novú a odlišnú databázu, a to aj na účely článku 7 ods. 5“

V — O prípustnosti

28. V niektorých ohľadoch sa položené otázky ani tak netýkajú výkladu práva Spoločenstva, inými slovami smernice, ako skôr uplatnenia smernice na konkrétny skutkový stav. Pokiaľ ide o tento aspekt, musím súhlasiť s názorom Komisie, že to nie je úlohou Súdneho dvora v prejudiciálnom konaní podľa článku 234 ES, ale úlohou vnútroštátneho súdu a že v tomto prípade sa Súdny dvor musí obmedziť na výklad práva Spoločenstva.

29. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je totiž v konaniach podľa článku 234 ES, ktorý sa zakladá na jasnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom, akékoľvek posudzovanie skutkového stavu vecou vnútroštátneho súdu ⁴.

30. Súdny dvor preto nie je oprávnený rozhodovať o skutkových okolnostiach v konaní vo veci samej alebo uplatňovať ustanovenia práva Spoločenstva, ktoré vykladal, na vnútroštátne opatrenia alebo situácie, nakoľko to patrí do výlučnej právomoci

vnútroštátneho súdu. Prieskum niektorých skutočností v súvislosti so spornou databázou teda vyžaduje posúdenie skutkového stavu, ktoré má vykonať vnútroštátny súd ⁵. Odhliadnuc od uvedeného, Súdny dvor má právomoc zodpovedať položené otázky.

VI — O dôvodnosti: posúdenie

31. Prejudiciálne otázky položené vnútroštátnym súdom sa týkajú výkladu súborov ustanovení smernice a hlavne výkladu určitých pojmov. Posudzované záležitosti patria do rozličných oblastí a v dôsledku toho musia byť roztriedené. Zatiaľ čo niektoré otázky sa týkajú vecnej pôsobnosti smernice, iné sa týkajú podmienok priznania práva sui generis a jeho obsahu.

A — Vecná pôsobnosť: pojem „databáza“

32. Pokiaľ ide o podmienku nezávislosti materiálov v databáze spoločnosť William Hill sa domnieva, že „materiály“ musia byť

⁴ — Rozsudky z 15. novembra 1979, Denkavit, 36/79, Zb. s. 3439, bod 12; z 5. októbra 1999, Lirussi a Bizzaro, spojené veci C-175/98 a C-177/98, Zb. s. I-6881, bod 37; z 22. júna 2000, Fornasar a i., C-318/98, Zb. s. I-4785, bod 31, a zo 16. októbra 2003, Traunfellner, C-421/01, Zb. s. I-11941, bod 21 a nasl.

⁵ — Pozri rozsudok zo 4. decembra 2003, EVN, C-448/01, Zb. s. I-14527, bod 59.

nezávislé od zostavovateľa. Toto právne posúdenie je nesprávne. Ako vyplýva z odkazu samotnej spoločnosti William Hill na potrebu získania údajov, toto tvrdenie sa týka skôr hľadiska, ktoré by malo byť posúdené v súvislosti s výkladom pojmu „získanie“ uvedeného v článku 7 ods. 1 smernice.

pričom nepriamo sú chránené aj vynaložené náklady, inými slovami, vklad⁶.

35. Podmienky upravené v článku 7 smernice sú dodatočnými podmienkami k tým, ktoré stanovuje článok 1 ods. 2. Z nich vyplývajúca definícia predmetu ochrany je užšia ako definícia „databázy“ v zmysle článku 1.

B — Predmet ochrany: Podmienky

33. Na to, aby sa na databázu vzťahovala ochrana právom *sui generis* podľa článku 7 smernice, musí spĺňať definičné znaky stanovené týmto ustanovením. Toto konanie sa týka výkladu niektorých z uvedených znakov.

34. V tejto súvislosti treba poukázať na odbornú diskusiu o otázke, či právo *sui generis* chráni výkon, teda v zásade činnosť zostavovania databázy alebo výsledok tejto činnosti. V súvislosti s touto otázkou treba poznamenať, že smernica chráni databázy, resp. ich obsah, ale nie v nich obsiahnuté informácie ako také. V konečnom dôsledku ide teda o ochranu získaného produktu,

36. Nové právo *sui generis* zavedené smernicou je inšpirované škandinávskym právom katalógu a holandským „geschriftenbeschermining“. Táto súvislosť nás však nesmie mylne viesť k tomu, aby sme preniesli nazeranie na tieto skoršie ustanovenia rozpracované v právnej teórii a judikatúre na smernicu. Smernica by mala slúžiť skôr ako pomôcka pre výklad vnútroštátneho práva, dokonca aj v tých členských štátoch, ktoré mali podobné ustanovenia pred prijatím smernice. Aj v týchto členských štátoch musel byť totiž vnútroštátny právny poriadok uvedený do súladu s ustanoveniami smernice.

6 — GRÜTZMACHER, M.: *Urheber-, Leistungs- und Sui-generis-Schutz von Datenbanken*, 1999, s. 329; KOUMANTOS, G.: *Les bases de données dans la directive communautaire*, In: *Revue internationale du droit d'auteur* 1997, s. 79 (117). Na druhej strane mnohí autori vidia vklad ako predmet ochrany (pozri napríklad VON LEWINSKI, S.: In: WALTER, M. M. (Ed.): *Europäisches Urheberrecht* 2001, bod 3 o článku 7, a spisy citované Grützmacherom na strane 329 v poznámke pod čiarou 14).

1) „Získanie“ v zmysle článku 7 ods. 1 smernice (druhá prejudiciálna otázka)

1) vkladu by zahŕňala iba tieto údaje. Ak teda vezmeme za základ tento výklad získania, ochrana databázy v konaní vo veci samej závisí od toho, či boli získané existujúce údaje.

37. Jedným z problémov v tejto veci je to, či došlo k „získaniu“ v zmysle článku 7 ods. 1 smernice. Toto ustanovenie chráni iba vklad do „získania“, „overenia“ alebo „prezentácie“ obsahu databázy.

40. Ak však vezmeme za základ nadradený pojem zostavenie, inými slovami vybavenie databázy obsahom⁸, mohla by sa ochrana vzťahovať tak na existujúce, ako aj na novovytvorené údaje⁹.

38. Je potrebné začať s cieľom ochrany právom sui generis, totiž z ochrany zostavovateľa databázy. Na zostavenie je možné pozeráť sa ako na pojem, ktorý je nadradený⁷ pojmom získanie, overenie a prezentácia.

41. Objasnenie by mohlo priniesť porovnanie pojmu „získanie“, ktorý používa článok 7 ods. 1 s činnosťami, ktoré sú uvedené v odôvodnení č. 39 smernice. Na úvod však treba poukázať na to, že medzi rozličnými jazykovými verziami existujú rozdiely.

39. Konanie vo veci samej sa týka často diskutovaného právneho problému, teda či – a ak áno, za akých podmienok – a v akom rozsahu chráni smernica nielen existujúce údaje, ale tiež údaje novovytvorené zostavovateľom databázy. Ak by sa získanie malo vzťahovať iba na existujúce údaje, ochrana

42. Ak začneme s pojmom „Beschaffung“ (získanie) použitým v nemeckej verzii článku 7 ods. 1, ten sa môže týkať iba existujúcich údajov, pretože sa môže uplatniť iba na niečo, čo už existuje. V uvedenom zmysle „Beschaffung“ je presným opakom „Erschaffung“ (vytvorenie). Rozbor znenia portugalskej, francúzskej, španielskej a anglickej

7 – GUGLIEMETTI, G.: La tutela delle banche dati con diritto sui generis nella direttiva 96/9/CE. In: *Contratto e impresa. Europa*, 1997, s. 177 (184).

8 – CALAME, A. E.: *Der rechtliche Schutz von Datenbanken unter besonderer Berücksichtigung des Rechts der Europäischen Gemeinschaften*, 2002, s. 115, poznámka 554.

9 – GRÜTZMACHER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, s. 330 a nasl.; LEISTNER, M.: *Der Rechtsschutz von Datenbanken im deutschen und europäischen Recht*, 2000, s. 152.

verzie, ktoré sú všetky založené na latinskom „obtenere“, t. j. získať, vedie k rovnakému záveru. Fínska a dánska verzia tiež naznačujú restriktívny výklad. Extenzívny výklad nemeckej a anglickej verzie zastávaný viacerými účastníkmi konania je preto nesprávny.

43. Ďalšou pomôckou pri správnom výklade „získania“ v zmysle článku 7 ods. 1 smernice môže byť odôvodnenie č. 39, ktoré je úvodným odôvodnením pre predmet práva *sui generis*. Toto odôvodnenie vymenúva v súvislosti s chránenými vkladmi iba dve činnosti, teda „získavanie“ a „zhromažďovanie“ obsahu. Problémy vznikajú aj z dôvodu rozdielov medzi rôznymi jazykovými verziami. Vo väčšine verzí sa používa pre prvú uvedenú činnosť rovnaký pojem ako v článku 7 ods. 1. Okrem toho, hoci použité pojmy nie vždy popisujú rovnakú činnosť, v zásade sa týkajú vyhľadávania a zhromažďovania obsahu databázy.

44. Jazykové verzie, ktoré používajú v odôvodnení č. 39 a v článku 7 ods. 1 smernice rozdielne pojmy, je potrebné vykladať tak, že obe uvedené činnosti sa považujú za nižšie formy získania v zmysle článku 7

ods. 1 smernice. Samozrejme vzniká otázka, prečo odôvodnenie č. 39 definuje bližšie získanie, ale nie aj overenie alebo prezentáciu. Oba posledne uvedené pojmy sa nachádzajú až v odôvodnení č. 40.

45. Na druhej strane, jazykové verzie, ktoré používajú v odôvodnení č. 39 a v článku 7 ods. 1 smernice rovnaký pojem, bude treba vykladať tak, že pojem získavanie v odôvodnení č. 39 je chápaný v užšom zmysle, zatiaľ čo pojem používaný v článku 7 ods. 1 smernice treba chápať extenzívne, inými slovami ako pojem, ktorý tiež zahŕňa iné činnosti vymenované v odôvodnení č. 39.

46. Všetky jazykové verzie teda umožňujú výklad, podľa ktorého „získanie“ v zmysle článku 7 ods. 1 smernice nezahŕňa čisté získavanie údajov, teda ich generovanie¹⁰, a v dôsledku toho vylučuje prípravnú fázu¹¹. Pokiaľ sa ale získanie údajov časovo zhoduje s ich zhromažďovaním a triedením, uplatňuje sa ochrana podľa smernice.

10 — LEISTNER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 9, s. 152.

11 — GUGLIEMETTI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 7, s. 184; KARNELL, G. W. G.: The European *Sui Generis* Protection of Databases. In: *Journal of the Copyright Society of the U.S.A.*, 2002, s. 993.

47. V súvislosti s tým treba poukázať na to, že takzvaná „teória spin off“ sa nedá použiť. V dôsledku toho nemôže byť významný cieľ sledovaný pri získavaní obsahu databázy¹². Znamená to, že ochranu je možné priznať aj vtedy, keď k získaniu došlo pôvodne na účel inej činnosti, ako je zostavenie databázy. Smernica totiž chráni získanie údajov aj v prípade, keď údaje neboli získané na účely databázy¹³. Z toho vyplýva, že ochrana by sa mala vzťahovať aj na externú databázu, ktorá je odvodená z internej databázy.

49. Dokonca aj keby boli uvedené činnosti klasifikované ako vytvorenie nových údajov, mohlo by napriek tomu ísť o „získanie“ v zmysle článku 7 ods. 1 smernice. Bolo by tomu tak v prípade, ak by sa vytvorenie údajov uskutočnilo v rovnakom čase ako ich spracovanie a bolo by od neho neoddeliteľné. Tak by to mohlo byť v prípade prijatia informácií a ich vloženia do databázy ihneď potom.

2. „Overenie“ v zmysle článku 7 ods. 1 smernice (tretia prejudiciálna otázka)

48. Na základe vyššie uvedeného výkladu pojmu „získanie“ bude úlohou vnútroštátneho súdu posúdiť činnosti spoločnosti Fixtures. Ide v prvom rade o kvalifikáciu údajov a zaobchádzanie s nimi od okamihu ich získania až do ich vloženia do databázy, ktorá je predmetom konania. To nevyhnutne zahŕňa, okrem iného, posúdenie troch hlavných funkcií spoločnosti Weatherbys pred vydaním informácií pred súťažou, teda registrácie súborov položiek informácií, priradenie váhového koeficientu a určenie prekážky a zostavenie zoznamov účastníkov. Okrem toho ešte dochádza k registrácii výsledkov dostihov.

50. Táto otázka sa v zásade pýta, či by niektoré z činností podniknutých v spojitosti s databázou BHB mali byť považované za „overenie“ v zmysle článku 7 ods. 1 smernice.

51. Na rozdiel od „získania“ „overenie“ sa vzťahuje na údaje, ktoré už tvoria obsah databázy. To už na prvý pohľad naznačuje, že okamih, kedy sa overenie podľa článku 7 ods. 1 uskutočňuje, je po registrácii, ktorá má byť

12 — Pre viac podrobností pozri HUGENHOLTZ, P. B.: De spin-off theorie uitgesponnen, In: *AMI - Tijdschrift voor auteurs-, media & informatierecht* 2002, s. 161 (164), poznámka 19.

13 — VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, bod 5 o článku 7.

overená. Nezdá sa teda, že by ustanovenie pokrývalo tie overenia o materiáloch, ktoré ešte len majú byť registrované, pretože tieto ešte nepredstavujú existujúci obsah databázy.

52. Je to v zásade vecou kontroly „materiálov“ databázy s ohľadom na úplnosť a presnosť, čo zahŕňa kontrolu toho, či je databáza aktualizovaná. No výsledok takého overenia by tiež mohol vyžadovať získanie údajov a ich vloženie do databázy.

53. Nie je predmetom sporu, že osoby pracujúce na databáze BHB uskutočňujú súbory kontrol. Tieto kontroly zahŕňajú rozličné kontroly totožnosti žiadateľov a koní a kontroly licencií na účasť.

54. Je však sporné, či a ak áno ktoré overenia sa týkajú existujúceho obsahu databázy, napr. ako sú určité skutočnosti o tréneroch alebo či k overeniu informácií dochádza pred registráciou, teda pred tým, ako sa materiál, ktorý sa má overovať, stane časťou databázy.

55. Ak sa aj niektoré overenia, keď je to potrebné, uskutočňujú pred zahrnutím do databázy, to ešte neznamená, že iné kon-

trolné činnosti nemajú byť klasifikované ako overenie v zmysle článku 7 ods. 1 smernice. Čo sa týka aktualizácie a/alebo opravy obsahu databázy, ku ktorému skutočne došlo, môžeme predpokladať, že požiadavka smernice na overenie bola splnená. Teda je dostačujúce, ak niektoré z podniknutých činností sú klasifikované ako overenie v zmysle článku 7 ods. 1 smernice a podstatný vklad sa tiež týka aspoň časti uvedených činností pokrytých článkom 7 ods. 1.

56. Je úlohou vnútroštátneho súdu určiť, či kontrolné činnosti, o ktoré ide v konaní vo veci samej, treba pokladať za „overenie“ v zmysle článku 7 ods. 1 smernice.

C — Obsah ochrany poskytovanej právom

57. Na úvod je potrebné pripomenúť, že cieľom zavedenia práva *sui generis* nebola harmonizácia existujúceho práva, ale vytvorenie nového práva.¹⁴ Toto právo je širšie ako predchádzajúce práva týkajúce sa prenosu a rozmnožovania. Aj to je potrebné

¹⁴ — Spoločná pozícia (ES) č. 20/95, prijatá Radou 10. júla 1995, č. 14.

zohľadniť pri výklade zakázaných konaní. Z tohto dôvodu nadobúdajú legálne definície v článku 7 ods. 2 smernice osobitnú dôležitosť.

a teda zakázané konania, sú po prvé extrakcia a po druhé reutilizácia. Legálne definície pojmov „extrakcia“ a „reutilizácia“ sú obsiahnuté v článku 7 ods. 2 smernice.

58. Na prvý pohľad článok 7 smernice obsahuje dve skupiny zákazov alebo, z pohľadu nositeľa práva, teda zostavovateľa databázy, dve odlišné kategórie práv. Zatiaľ čo odsek 1 stanovuje právo zamedziť použitiu podstatnej časti databázy, odsek 5 zakazuje určité konania týkajúce sa nepodstatných častí databázy. Na základe vzťahu medzi podstatným a nepodstatným môže byť tiež odsek 5 chápaný ako výnimka z výnimky vyplývajúcej z odseku 1¹⁵. Odsek 5 by mal vylúčiť obchádzanie zákazu stanoveného odsekom 1¹⁶, a teda môže byť kvalifikovaný aj ako ochranná klauzula¹⁷.

60. V článku 7 ods. 1 upravený zákaz však neplatí neobmedzene, ale predpokladá, že zakázané konanie sa týka celku alebo podstatnej časti obsahu databázy.

61. Vychádzajúc z použitia rozhodujúceho kritéria pre uplatnenie článku 7 ods. 1 a ods. 5: „podstatná“ alebo „nepodstatná“ časť, je potrebné posúdiť dve situácie. Následne treba preskúmať zakázané konania podľa článku 7 ods. 1 a ods. 5.

59. Článok 7 ods. 1 upravuje právo zostavovateľa zamedziť určitým konaniam. To nevyhnutne znamená, že takéto konania sa zakazujú. Konania, ktorým možno zamedziť,

1) Podstatné alebo nepodstatné časti databázy

a) Všeobecné poznámky (prvá prejudiciálna otázka)

15 – GASTER, J.-L.: *Der Rechtsschutz von Datenbanken*, 1999, bod 492.

16 – HORNUNG, O.: *Die EU-Datenbank-Richtlinie und ihre Umsetzung in das deutsche Recht*, 1998, s. 116 a nasl.; LEISTNER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 9, s. 180; VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, bod 16 o článku 7.

17 – Spoločná pozícia (ES) č. 20/95, už citovaná v poznámke pod čiarou 14, č. 14.

62. V konaní bolo uvádzané, že článok 7 ods. 1 smernice zakazuje iba konania, ktoré vedú

k tomu, že údaje sú systematicky alebo metodicky usporiadané a individuálne prístupné rovnako ako pôvodná databáza.

63. Toto tvrdenie treba chápať tak, že stanovuje podmienku pre uplatnenie ochrany právom *sui generis*. Či taká podmienka skutočne existuje, treba určiť na základe ustanovení o predmete ochrany právom *sui generis* a najmä na základe článku 7 ods. 2, ktorý upravuje legálnu definíciu konaní, ktoré sú zakázané podľa článku 7 ods. 1.

64. Ani článok 7 ods. 1, ani článok 7 ods. 5 smernice nestanovujú vyššie uvedenú podmienku výslovne ani na ňu nijako neodkazujú. Skutočnosť, že v článku 1 ods. 2 je uvedený výslovný odkaz na „systematické alebo metodické“ usporiadanie, zatiaľ čo v článku 7 nie je uvedený žiadny taký odkaz, skôr naznačuje opačný záver, teda, že úmyslom zákonodarcu Spoločenstva nebolo určiť uvedené kritérium za podmienku uplatnenia článku 7.

65. Okrem toho samotný účel smernice vylučuje také dodatočné kritérium.

66. Ochrana poskytnutá článkom 7 by bola takýmto dodatočným kritériom oslabená, pretože zákaz stanovený uvedeným článkom by mohol byť obchádzaný jednoduchým pozmenením častí databázy.

67. Z odôvodnenia č. 38 smernice vyplýva, že cieľom smernice bolo zakázať tiež možné porušenia spočívajúce v novom zostavení obsahu databázy, keď sa v ňom poukazuje na uvedené riziko a na nedostatočnosť ochrany poskytovanej autorským právom.

68. Účelom smernice je vznik nového práva *sui generis*, čomu nemôže zabrániť ani odôvodnenie č. 46, ktoré sa týka iného aspektu.

69. Samotné odôvodnenie č. 45, podľa ktorého nemá byť autorskoprávna ochrana rozšírená na samotné fakty alebo údaje, nevzníeva v prospech dodatočného kritéria. To samozrejme neznamena, že sa ochrana vzťahuje aj na údaje samotné alebo dokonca na jednotlivé údaje. Predmetom ochrany je a zostáva databáza.

70. Je teda potrebné dospieť k záveru, že to isté systematické alebo metodické zobrazenie, aké existuje v pôvodnej databáze, nie je

kritériom pre posúdenie legálnosti konaní, ku ktorým došlo v súvislosti s databázou. Preto je v zásade nesprávny názor, že smernica nechráni údaje, ktoré sú zostavené v modifikovanej forme alebo inak štruktúrované.

71. Odpoveď na prvú prejudiciálnu otázku by preto mala byť taká, že pojmy „podstatná časť obsahu databázy“ alebo „nepodstatná časť obsahu databázy“ v článku 7 smernice sa môžu vzťahovať aj na diela, údaje alebo iné materiály odvodené z databázy, ktoré nemajú rovnaké systematické alebo metodologické usporiadanie a nie sú individuálne prístupné rovnako ako pôvodná databáza.

b) Pojem „podstatná časť obsahu databázy“ v zmysle článku 7 ods. 1 smernice (prvá, štvrtá a šiesta prejudiciálna otázka)

72. Touto položenou otázkou sa požaduje výklad pojmu „podstatná časť obsahu databázy“ v zmysle článku 7 ods. 1 smernice. Na rozdiel od iných kľúčových pojmov smernice neexistuje žiadna legálna definícia tohto pojmu. Táto bola odstránená v priebehu legislatívneho procesu, presnejšie pri spoločnej pozícii Rady.

73. Článok 7 ods. 1 smernice poskytuje dve alternatívy. Ako vyplýva z jeho znenia, časť môže byť podstatná z kvantitatívneho alebo kvalitatívneho hľadiska. Znenie vybratej zákonodarcom Spoločenstva treba vykladať tak, že znamená, že časť môže byť podstatná aj vtedy, ak síce nie je podstatná z hľadiska kvantity, ale je podstatná z hľadiska kvality. Tvrdenie, že musí vždy existovať kvantitatívne minimum treba teda zamietnuť.

74. Kvantitatívna alternatíva musí byť chápaná tak, že vyžaduje určenie rozsahu časti databázy dotknutej zakázaným konaním. To nastoľuje otázku, či sa vyžaduje relatívne alebo absolútne posúdenie. Inými slovami, či musí byť uskutočnené porovnanie predmetného množstva s celým obsahom databázy¹⁸ alebo či je potrebné posúdiť dotknutú časť samostatne.

75. K tomu je potrebné uviesť, že relatívne posudzovanie bude skôr znevýhodňovať zostavovateľov veľkých databáz¹⁹, pretože čím je väčší celkový objem, tým menej podstatná je dotknutá časť. V takom prípade by však vyrovnanie mohlo poskytnúť doplnujúce kvalitatívne posúdenie, pretože relatívne malá dotknutá časť by mohla byť

18 — Pozri okrem iného VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, bod 15 o článku 7.

19 — GRÜTZMACHER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, s. 340.

napriek tomu považovaná za kvalitatívne podstatnú. Rovnako by bolo možné kombinovať oba kvantitatívne prístupy. V súlade s tým by mohla aj relatívne malá časť byť kvalifikovaná z dôvodu svojej absolútnej veľkosti ako podstatná.

76. Ďalej vzniká otázka, či kvantitatívne posúdenie možno kombinovať s kvalitatívnym posúdením. Samozrejme, táto otázka vzniká iba v prípadoch, keď je kvalitatívne posúdenie možné. Ak je tomu tak, nič nebráni posúdeniu dotknutých častí oboma metódami.

77. Pri kvalitatívnom posúdení je v každom prípade rozhodujúca technická alebo ekonomická hodnota²⁰. Môže sa teda zohľadniť aj časť, ktorá síce nemá nijaký veľký rozsah, ale je podstatná svojou hodnotou. Napríklad, pokiaľ ide o hodnotu zoznamov v oblasti športu, môže uviesť ich úplnosť a presnosť.

78. Ekonomická hodnota dotknutej časti databázy sa vo všeobecnosti meria prostred-

níctvom poklesu dopytu²¹ spôsobeného skutočnosťou, že dotknutá časť nie je extrahovaná alebo reutilizovaná za trhových podmienok, ale nejakým iným spôsobom. Dotknutú časť a jej ekonomickú hodnotu tiež možno posudzovať z pohľadu porušovateľa, a teda z hľadiska toho, čo osoba extrahujúca alebo reutilizujúca databázu ušetrila.

79. S prihliadnutím na účel sledovaný článkom 7 smernice, teda ochranu vkladu, bude musieť byť pri posudzovaní toho, či bola dotknutá podstatná časť, vždy zohľadnený vklad vynaložený zostavovateľom databázy.²² Z odôvodnenia č. 42 totiž vyplýva, že cieľom zákazu extrakcie a reutilizácie je zabrániť poškodeniu vkladov²³.

80. Teda vklady a najmä náklady na získanie údajov môžu byť tiež faktorom pri posudzovaní hodnoty dotknutej časti databázy²⁴.

21 — KRÄHN, J.: *Der Rechtsschutz von elektronischen Datenbanken, unter besonderer Berücksichtigung des sui-generis-Rechts*, 2001, s. 162.

22 — Pozri GUGLIELMETTI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 7, s. 186; KRÄHN: už citované dielo v poznámke pod čiarou 21, s. 161, a LEISTNER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 9, s. 172.

23 — V uvedenom ohľade podľa niektorých názorov je dostatočná teoretická pravdepodobnosť ujmy, pozri LEISTNER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 9, s. 173; pozri SPEYART, H. M. H.: *De databank-richtlijn en haar gevolgen voor Nederland*, in: *Informatierecht — AMI 1996*, s. 171 (174).

24 — DOUTRELEPONT, C.: *Le nouveau droit exclusif du producteur de bases de données consacré par la directive européenne 96/6/CE du 11 Mars 1996: un droit sur l'information?*, in: *Mélanges en hommage à Michel Waelbroeck*, 1999, s. 903 (913).

20 — GASTER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 15, bod 495; GRÜTZMACHER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, s. 340; VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, bod 15 o článku 7.

81. Smernica neobsahuje žiadnu legálnu definíciu hranice, po prekročení ktorej sa časť stáva podstatnou. Podľa jednomyselného názoru právnej teórie zákonodarca Spoločenstva zámerne ponechal takéto vymedzenie judikatúre²⁵.

c) Pojem „nepodstatné časti obsahu databázy“ v článku 7 ods. 5 smernice (piata a šiesta prejudiciálna otázka)

83. Podobne pojem „nepodstatné časti obsahu databázy“ v článku 7 ods. 5 smernice už nie je legálne definovaný tak, ako bol definovaný v článku 11 ods. 8 písm. a) zmeneného a doplneného návrhu Komisie (93) 464, konečné znenie.

82. Nemožno však pripustiť, aby otázka, či je dotknutá podstatná časť, závisela od závažnosti spôsobenej škody²⁶. Príslušný odkaz v odôvodnení, a síce na konci odôvodnenia č. 42, nestačí na to, aby stanovil hranicu ochrany tak vysoko. Je okrem toho diskutabilné, či sa vôbec možno opierať o „značnú škodu“ ako o kritérium pre definovanie podstatnosti, pretože odôvodnenie č. 42 by mohlo byť vykladané aj tak, že „značná škoda“ sa považuje za dodatočnú podmienku v prípadoch, v ktorých je dotknutá podstatná časť, teda v prípadoch, keď už bol podstatný charakter preukázaný. Dokonca ani „vážne ekonomické a technické dôsledky“ zakázaných konaní, na ktoré odkazuje odôvodnenie č. 8, nemôžu odôvodňovať príliš prísne posudzovanie vo vzťahu ku škode. Obe odôvodnenia slúžia skôr na zdôraznenie hospodárskej nevyhnutnosti ochrany databáz.

84. Výklad kritéria „nepodstatný“ musí začať účelom ustanovenia, pre ktoré je právne významný. Článok 7 ods. 5 smernice sa má vzťahovať na tie oblasti, na ktoré sa nevzťahuje článok 7 ods. 1, ktorý sa týka iba podstatných častí. V súlade s tým sa má pojem „nepodstatná časť“ vykladať tak, že znamená časť, ktorá nedosahuje hranicu pre podstatnú časť s ohľadom na kvalitu alebo kvantitu v zmysle článku 7 ods. 1. Táto hranica tvorí hornú hranicu. Existuje však spodná hranica, ktorá sa odvodzuje zo všeobecnej zásady smernice, že právo *sui generis* sa nevzťahuje na jednotlivé údaje.

25 — DOUTRELEPONT: už citované dielo v poznámke pod čiarou 24, s. 913; GASTFR: už citované dielo v poznámke pod čiarou 15, bod 496; LEISTNER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 9, s. 171; VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, bod 15 o článku 7.

26 — Pozri však KARNELL: už citované dielo v poznámke pod čiarou 11, s. 1000; KRAHN: už citované dielo v poznámke pod čiarou 21, s. 163.

85. Je na vnútroštátnom súde, aby posúdil predmetné časti v konaní vo veci samej,

uplatňujúc tieto kritériá na konkrétny skutkový stav.

či je použitie čisto obchodné alebo nie. Rozhodujúce sú iba definičné znaky oboch legálnych definícií.

2) Zákazy týkajúce sa podstatných častí obsahu databázy

86. Z práva zostavovateľa zamedziť určitým konaniam zakotveného v článku 7 ods. 1 smernice vyplýva zákaz takých konaní, teda extrakcie a/alebo reutilizácie. Tieto konania sú preto označené za „nedovolené“ vo viacerých odôvodneniach²⁷.

87. Budem sa teraz venovať výkladu pojmov „extrakcia“ a „reutilizácia“. V tejto súvislosti je potrebné vyložiť zodpovedajúce legálne definície v článku 7 ods. 2 smernice. Treba mať tiež na zreteli cieľ smernice zaviesť nový druh práva. Túto pomôcku bude treba zohľadniť ako usmernenie pri výklade oboch pojmov.

88. Pre obe zakázané konania platí, že nezáleží na cieľi alebo úmysle používateľa obsahu databázy. Nie je rozhodujúce ani to,

89. Na rozdiel od ustanovenia článku 7 ods. 5 sa obe zakázané konania neobmedzujú iba na opakované a systematické úkony. Keďže sa konania zakázané podľa článku 7 ods. 1 musia týkať podstatných častí obsahu databázy, zákonodarca Spoločenstva na nich kladie miernejšie požiadavky, ako sú tie, ktoré sa uplatňujú na nepodstatné časti podľa článku 7 ods. 5.

90. V tejto súvislosti treba poukázať na chybu v konštrukcii smernice.²⁸ Keďže sa legálna definícia článku 7 ods. 2 vzťahuje tak na celok, ako aj na podstatnú časť, zbytočne opakuje podmienku stanovenú článkom 7 ods. 1. V kombinácii s článkom 7 ods. 5 dokonca legálna definícia stanovená v článku 7 ods. 2 obsahuje rozpor. Článok 7 ods. 5 totiž zakazuje extrakciu a reutilizáciu nepodstatných častí. Výklad pojmov extrakcie a reutilizácie so zreteľom na legálnu definíciu v článku 7 ods. 2 prináša zvláštny výsledok, že článok 7 ods. 5 zakazuje určité konania vo

27 — Pozri napríklad odôvodnenia č. 41, 42, 45 a 46.

28 — Pozri KOUMANTOS: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, s. 121.

vzťahu k nepodstatným častiam, iba keď sa také konania týkajú celku alebo podstatných častí.

93. V tomto konaní bola tiež nastolená otázka právneho režimu voľne dostupných údajov. V tejto súvislosti vlády, ktoré vstúpili do konania, vyjadrili názor, že smernica nechráni verejné údaje.

91. Niekoľko účastníkov konania poukázalo na súťažný aspekt. Tento aspekt je potrebné posúdiť s prihliadnutím na skutočnosť, že konečná verzia smernice neobsahuje pravidlá o udeľovaní zákonných licencií, o ktorých Komisia pôvodne uvažovala.

94. V tomto ohľade treba predovšetkým zdôrazniť, že ochrana sa vzťahuje na obsah databázy a nie na údaje. Riziku, že ochrana by sa mohla rozšíriť na informácie obsiahnuté v databáze možno čeliť po prvé reštriktívnym výkladom smernice v tejto časti tak, ako sa to navrhuje tu. Po druhé v prípade potreby existuje povinnosť použiť vnútroštátne nástroje alebo nástroje Spoločenstva v oblasti práva hospodárskej súťaže.

92. Odporcovia rozsiahlej ochrany zostavovateľa databázy majú obavy, že rozsiahla ochrana spôsobuje nebezpečenstvo vytvorenia monopolov, najmä v prípade dovtedy voľne prístupných údajov. Napríklad zostavovateľ, ktorý má dominantné postavenie na trhu, by mohol toto postavenie zneužiť. V tejto súvislosti treba mať na zreteli to, že smernica nebráni uplatňovaniu pravidiel hospodárskej súťaže primárneho a sekundárneho práva. Konanie v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže zo strany zostavovateľov databáz stále podlieha uvedeným pravidlám. To vyplýva tak z odôvodnenia č. 47, ako aj z článku 16 ods. 3 smernice, podľa ktorých má Komisia overiť, či uplatňovanie práva sui generis viedlo k zneužitiu dominantného postavenia alebo k inému narušeniu slobodnej hospodárskej súťaže.

95. Pokiaľ ide o ochranu údajov, ktoré tvoria obsah databázy, ktorú používateľ údajov nepozná, je potrebné poukázať na to, že smernica zakazuje iba určité konania, totiž extrakciu a reutilizáciu.

96. Zatiaľ čo zákaz extrakcie upravený v smernici predpokladá znalosť databázy, nemusí tomu tak byť v prípade reutilizácie. K tejto otázke sa vrátim v súvislosti s reutilizáciou.

a) Pojem „extrakcia“ v zmysle článku 7 smernice (siedma prejudiciálna otázka)

nemožno vykladať ani tak extenzívne, aby zahŕňal aj nepriamy prenos. Vyžaduje sa skôr priamy prenos na iný nosič údajov. Na rozdiel od „reutilizácie“ sa nevyžaduje žiaden verejný prvok. Stačí aj súkromný prenos.

97. Pojem „extrakcia“ v článku 7 ods. 1 smernice treba vykladať na základe legálnej definície v článku 7 ods. 2 písm. a).

98. Prvým prvkom je prenos obsahu databázy na iný nosič, pričom tento prenos je buď trvalý alebo dočasný. Zo spojenia „akýmkoľvek prostriedkom a akoukoľvek formou“ vyplýva, že zákonodarca Spoločenstva chápe pojem „extrakcia“ extenzívne.

101. Pokiaľ ide o druhý prvok, teda dotknutý predmet databázy („celok alebo podstatná časť“), je možné odkázať na výklad o podstatnom charaktere.

99. Uvedený pojem teda vzťahuje nielen na prenos na nosič rovnakého druhu²⁹, ale aj na iný druh nosiča³⁰. To znamená, že aj jednoduché vytlačenie údajov patrí do definície „extrakcie“.

102. Je úlohou vnútroštátneho súdu, aby vyššie uvedené kritériá uplatnil na konkrétny skutkový stav konania vo veci samej.

100. Okrem toho pojem „extrakcia“ nie je možné chápať tak, že na to, aby sa zákaz uplatnil, sa extrahované časti už nesmú nachádzať v databáze. Pojem „extrakcia“ však

b) Pojem „reutilizácia“ v zmysle článku 7 smernice (ôsma a deväta prejudiciálna otázka)

29 — VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, bod 19 o článku 7.

30 — GASTER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 15, bod 512.

103. Podľa legálnej definície v článku 7 ods. 2 písm. b) smernice sa reutilizácia týka sprístupnenia údajov verejnosti.

104. Zámerným použitím pojmu „reutilizácia“ namiesto „ďalšie použitie“ chcel zákonodarca Spoločenstva zdôrazniť, že ochrana sa má vzťahovať aj na nekomerčné používanie.

105. Prostriedky „reutilizácie“ vymenované v legálnej definícii, ako sú reutilizácia „rozširovaním duplikátov“, „nájmom“, „priamym prepojením“ treba chápať jednoducho ako neúplný zoznam príkladov, ako to vyplýva z dodatku „alebo inými formami prenosu“.

106. V prípade pochybností treba pojem „sprístupnenie“ vykladať extenzívne³¹, ako to naznačuje použitie dodatku „akúkoľvek formu“ v článku 7 ods. 2 písm. b). Na druhej strane v tomto pojme nie sú zahrnuté samotné myšlienky³² alebo vyhľadávanie informácií ako také s použitím databázy³³.

107. Viacerí účastníci konania vyjadrili názor, že údaje boli verejne známe. Zistiť, či tomu tak za konkrétnych okolností bolo, je vecou vnútroštátneho súdu.

108. Aj keby však vnútroštátny súd dospel k záveru, že údaje sú verejne známe, nebráni to tomu, aby boli chránené tiež časti databázy obsahujúcej verejne známe údaje.

109. Článok 7 ods. 2 písm. b) smernice obsahuje totiž pravidlá o vyčerpaní práva. Právo sa vyčerpáva iba za určitých podmienok. Jedna z uvedených podmienok je opísaná ako „prvý predaj duplikátu databázy“. Z toho možno vyvodzovať, že právo sa vyčerpáva iba prostredníctvom takýchto fyzických predmetov. Ak k reutilizácii dôjde inak ako prostredníctvom rozmnoženiny, duplikátu, nedochádza k vyčerpaniu. Čo sa týka on-line prenosu, uvedená zásada je výslovne zakotvená v odôvodnení č. 43. Ochrana poskytovaná právom *sui generis* sa teda nevzťahuje iba na prvé „sprístupnenie verejnosti“.

110. Keďže smernica nestanovuje počet použití nasledujúcich po prvom „sprístupnení verejnosti“, nehrá tento počet žiadnu úlohu. Ak sa teda použitie týka podstatnej časti obsahu databázy, táto je chránená, aj keď bola získaná z nezávislého zdroja, ako je printové médium alebo internet, a nie zo samotnej databázy. Na rozdiel od extrakcie

31 — VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, bod 27 o článku 7.

32 — VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, bod 31 o článku 7.

33 — GRÜTZMACHER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, s. 336.

„reutilizácia“ zahŕňa aj nepriame prostriedky získavania obsahu databázy. Pojem „prenos“ preto musí byť vykladaný extenzívne³⁴.

musia byť buď v rozpore so zvyčajným využívaním uvedenej databázy alebo musia neprimerane poškodzovať oprávnené záujmy zostavovateľa databázy.

111. Je na vnútroštátnom súde, aby uplatňoval vyššie uvedené kritériá na konkrétne skutočnosti konania vo veci samej.

3. Zákazy týkajúce sa nepodstatných častí obsahu databázy (desiata prejudiciálna otázka)

112. Ako už bolo uvedené, článok 7 ods. 5 smernice upravuje zákaz extrakcie a/alebo reutilizácie nepodstatných častí obsahu databázy. Toto ustanovenie sa líši od článku 7 ods. 1 po prvé v tom, že nezakazuje každú extrakciu a/alebo reutilizáciu ale zakázané sú iba kvalifikované konania. Tieto musia byť „opakované a systematické“. Po druhé, zákaz v článku 7 ods. 5 sa líši od zákazu v článku 7 ods. 1 jeho predmetom. Tento zákaz sa uplatňuje dokonca aj na nepodstatné časti. Po tretie, aby zmiernil túto menej prísnu požiadavku vo vzťahu ku požiadavke uvedenej v článku 7 ods. 1, článok 7 ods. 5 vyžaduje, aby mali zakázané konania určité dôsledky. V tejto súvislosti článok 7 ods. 5 poskytuje dve alternatívy: zakázané konania

113. Pokiaľ ide o vzťah medzi konaním a dôsledkom, treba toto ustanovenie chápať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby každé samostatné konanie viedlo k jednému z dvoch dôsledkov, ale že k takémuto dôsledku musí viesť celkový výsledok konania.³⁵ Cieľom článku 7 ods. 5 smernice a článku 7 ods. 1 je ochrana výnosu z vkladu.

114. Výklad článku 7 však spôsobuje všeobecný problém v tom zmysle, že na rozdiel od spoločnej pozície je formulácia konečnej verzie smernice v nemeckom jazyku trochu slabšia. Podľa tejto formulácie stačí, aby konanie „viedlo“ („hinausläuft“) k jednému z uvedených dôsledkov, skôr ako by ho „malo“ („gleichkommt“). Ostatné jazykové verzie sú formulované jednoznačnejšie a v zásade sa týkajú extrakcie a/alebo reutilizácie, ktorá je v rozpore so zvyčajným využívaním uvedenej databázy alebo ktorá neprimerane poškodzuje oprávnené záujmy zostavovateľa databázy, alebo stanovujú protiprávne alebo poškodzujúce konania.

34 — VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 9, s. 181; VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, bod 38 o článku 7.

35 — LEISTNER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 9, s. 181; VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, bod 18 o článku 7, poznámka 225.

115. V tejto súvislosti sa treba zaoberať aj súvisiacimi ustanoveniami medzinárodného práva. Oba dôsledky uvádzané v článku 7 ods. 5 smernice sú inšpirované článkom 9 ods. 2 Bernského dohovoru v revidovanom znení a predovšetkým prvými dvoma z trojice podmienok, ktoré sú v ňom uvedené. To však neznamená, že tieto dve ustanovenia treba vykladať rovnako.

118. Iné pravidlo medzinárodného práva podobné článku 7 ods. 5 smernice možno nájsť v článku 13 dohody TRIPS a niektorých dohodách Svetovej organizácie duševného vlastníctva (WIPO). Keďže však tieto uvedené pravidlá boli prijaté po smernici, nemalo by sa na ne prihliadať.

116. Po prvé článok 9 Bernského dohovoru v revidovanom znení má iný účel. Uvedené ustanovenie poskytuje zmluvným stranám oprávnenie odchýliť sa od prísneho pravidla ochrany za predpokladu dodržania trojice podmienok. V článku 9 smernice je upravená konštrukcia tohto druhu, teda, možnosť výnimky pre členské štáty.

119. Pokiaľ ide o výklad článku 13 dohody TRIPS, možno vzniesť podobné výhrady ako v súvislosti s Bernským dohovorom v revidovanom znení. Článok 13 totiž, podobne ako článok 9 Bernského dohovoru v revidovanom znení, povoľuje členom obmedzenia a výnimky z výlučných práv. Na rozdiel od článku 9 Bernského dohovoru v revidovanom znení však oba dôsledky, teda „rozpor so zvyčajným využívaním“ a „neprimerané poškodzovanie“, sú stanovené ako alternatívy, tak, ako je tomu v smernici.

117. Po druhé článok 9 Bernského dohovoru v revidovanom znení sa odlišuje v tom, že neformuluje „rozpor so zvyčajným využívaním“ a „neprimerané poškodzovanie“ ako alternatívy, ale ako dve z trojice kumulatívnych podmienok³⁶.

120. Tieto úvahy ukazujú, že výklad týchto ustanovení medzinárodného práva nemožno preniesť na článok 7 ods. 5 smernice.

36 — RICKETSON, S.: *The Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works: 1886 — 1986, 1987*, s. 482.

121. Extrakcia a reutilizácia zakázané podľa smernice, ako aj dôsledky týchto konaní upravené smernicou majú spoločné to, že na cieľ sledovanom týmito konaniami, nezáleží. Článok 7 ods. 5 smernice nemožno pri neexistencii akéhokoľvek pravidla týkajúceho sa cieľa vykladať inak. Ak by zákonodarca Spoločenstva chcel, aby bol zohľadňovaný cieľ, mohol v článku 7 smernice použiť takú formuláciu, aká je v článku 9 písm. b) smernice.

a) „Opakovaná a systematická extrakcia a/alebo reutilizácia“

122. Zmyslom požiadavky na „opakované a systematické“ konania je zabrániť tomu, aby po sebe nasledujúcimi konaniami, z ktorých každé sa týka iba nepodstatnej časti, došlo k odňatiu ochrany³⁷.

123. Na druhej strane nie je jasné, či článok 7 ods. 5 upravuje dve alternatívne alebo dve kumulatívne podmienky. Každý výklad by mal na úvod odkázať na znenie ustanovenia. To však neposkytuje žiaden jednoznačný výsledok. Niektoré jazykové verzie spájajú

dve podmienky s „a“³⁸, iné s „alebo“³⁹. Väčšina jazykových verzií, ako aj účel smernice však naznačujú, že obe podmienky treba chápať ako kumulatívne⁴⁰. Toto ustanovenie sa teda netýka opakovanej, ale nie systematickej extrakcie nepodstatnej časti obsahu databázy.

124. O opakované a systematické konanie ide vtedy, keď sa uskutočňuje v pravidelných intervaloch, napríklad týždenne alebo mesačne. Čím je trvanie kratšie a časť dotknutá každým konaním menej rozsiahla, tým musia byť konania častejšie na to, aby celkovo dotknutá časť spĺňala jednu z dvoch podmienok uvedených v článku 7 ods. 5 smernice.

b) Pojem „zvyčajné využívanie“ v zmysle článku 7 ods. 5 smernice

125. Pojem „zvyčajné využívanie“ v článku 7 ods. 5 smernice treba vykladať s prihliadnutím na účel uvedenej ochrannej klauzuly. To vyplýva najmä z odôvodnení smernice. V odôvodnení č. 42 je zabránenie

38 — Väčšina románskych jazykov a nemecká, anglická a grécka verzia.

39 — Španielska, švédka a fínska verzia.

40 — LEISTNER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 9, s. 181; VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, bod 17 o článku 7.

37 — GASTER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 15, bod 558.

škode na investícii uvádzané ako dôvod pre zákaz určitých konaní. V odôvodnení č. 48 je cieľ ochrany zakotvený v smernici výslovne opísaný „ako prostried[ok] na zabezpečenie odmeny zostavovateľom databázy“.

128. V konkrétnych prípadoch sa môže článok 7 ods. 5 vzťahovať na využívanie potenciálnych trhov doteraz nevyužívaných zostavovateľom databázy. V súlade s tým napríklad stačí, ak osoba extrahujúca alebo reutilizujúca údaje neplatí licenčné poplatky zostavovateľovi databázy. Ak by takéto konania boli dovolené, poskytlo by to podnet pre iné osoby extrahovať alebo reutilizovať obsah databázy bez platenia licenčných poplatkov⁴³. Ak by teda existovala možnosť bezplatného využívania databázy, malo by to vážne následky na hodnotu licencií. To by viedlo k zníženiu príjmov.

126. To potvrdzuje, že pojem „zvyčajné využívanie“ treba vykladať extenzívne. Pojem „v rozpore s... využívaním“ teda musí byť chápaný nielen v technickom zmysle, v rámci ktorého sa zohľadňujú iba dôsledky týkajúce sa technických možností využívania databázy. Naopak, článok 7 ods. 5 sa vzťahuje aj na výlučne ekonomické dôsledky pre zostavovateľa databázy. Ide o ochranu ekonomického úžitku získaného z databázy za zvyčajných okolností⁴¹.

129. Pravidlo sa neobmedzuje na prípad, keď chce zostavovateľ databázy využívať jej obsah rovnako ako osoba extrahujúca alebo reutilizujúca údaje. Rovnako je bez významu skutočnosť, že zostavovateľ databázy nemôže využívať jej obsah rovnako ako osoba, ktorá ju extrahuje alebo reutilizuje z dôvodu právnym predpisom uloženého zákazu.

127. Článok 7 ods. 5 treba teda uplatniť nielen na konania, ktoré vedú k vytvoreniu konkurenčného výrobku, ktorý sa potom dostáva do sporu s využitím databázy zostavovateľom⁴².

130. Napokon „rozpor s... využívaním“ nesmie byť vykladaný tak reštriktívne, aby sa zabránilo jeho úplnému využívaniu. Podľa všetkých jazykových verzií okrem nemeckej je zákaz uplatniteľný, len čo dôjde

41 — Toto je tiež v súlade s výkladom článku 13 dohody TRIPS zo strany orgánu WTO (WT/DS160/R z 27. júla 2000, 6.183).

42 — LEISTNER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 9, s. 181.

43 — Pozri WT/DS160/R z 27. júla 2000, 6.186, už citované v poznámke pod čiarou 41.

k akémukoľvek konfliktu s využívaním, teda dokonca aj v prípade negatívnych účinkov v malom rozsahu. Tam tiež leží hranica, nad ktorou možno predpokladať škodu zostavovateľovi databázy, spúšťajúcej tak zákaz.

131. Ako na to poukázali mnohí účastníci konania, je na vnútroštátnom súde, aby na základe vyššie uvedených kritérií posúdil konkrétne konania a ich účinok na databázu, o ktorú ide v konaniach.

c) Pojem „neprimerane poškodzuje“ v zmysle článku 7 ods. 5 smernice

132. Pokiaľ ide o výklad pojmu „neprimerane poškodzuje“ v článku 7 ods. 5 smernice, treba predovšetkým pripomenúť, že pri revízii Bernského dohovoru už prebehla diskusia o tom, je či taký vážny právny pojem vôbec použiteľný. Pre výklad pojmu „neprimerane poškodzuje“ je nevyhnutné zdôrazniť jeho rozdiely vo vzťahu ku „zvyčajnému využívaniu“.

133. Čo sa týka rozsahu ochrany, predmetné ustanovenie kladie menšie požiadavky na výraz „neprimerane poškodzuje“ ako na „zvyčajné využívanie“, pretože v skôr uvedenom prípade sú chránené „oprávnené záujmy“. Ochrana preto ide nad rámec právnej situácie a zahŕňa tiež „oprávnené“ záujmy a nie iba záujmy vyplývajúce zo zákona.

134. Na zmiernenie článok 7 ods. 5 stanovuje prísnejšie požiadavky pokiaľ ide o dôsledky nedovolených konaní. Tieto musia „neprimerane poškodzovať“ a nie iba poškodzovať. Pojem „neprimerane“ však nemožno vykladať tak reštriktívne. Inak by zákonodarca Spoločenstva aj tu vyžadoval škodu alebo dokonca značnú škodu spôsobenú zostavovateľovi.

135. S prihliadnutím na ostatné jazykové verzie okrem nemeckej treba ustanovenie vykladať tak, že konania musia poškodiť záujmy zostavovateľa v určitom rozsahu. V súvislosti s tým sa smernica sústreďuje, na tomto mieste tak ako aj inde, na škodu spôsobenú zostavovateľovi. Konanie vo veci samej jasne ukazuje, že ochrana práv zostavovateľa ovplyvňuje ekonomické záujmy ostatných. To však neznamená, že účinkom práva *sui generis* na záujmy iných osôb alebo

na akúkoľvek možnú „škodu“ spôsobenú členskému štátu v dôsledku možných dôsledkov na príjmy zo zdanenia, možno pri výklade článku 7 ods. 5 smernice prikladať veľký význam. Zmyslom smernice je zabrániť škode spôsobovanej zostavovateľom databáz. Na rozdiel od iných dôsledkov je tento cieľ výslovne zakotvený v smernici.

ných záujmov zostavovateľa. Či je také poškodenie neprimerané, bude závisieť od okolností konkrétneho prípadu. Skutočnosť, že osoba extrahujúca alebo reutilizujúca údaje je konkurentom zostavovateľa databázy, nemôže byť v tejto oblasti rozhodujúca.

136. Vklady zostavovateľa a ich návratnosť predstavujú ústredný záujem, na ktorý odkazuje článok 7 ods. 5. Aj tu je teda ekonomická hodnota obsahu databázy východiskovým bodom pri posudzovaní. Ústredným bodom posudzovania sú účinky na skutočné alebo očakávané príjmy zostavovateľa databázy⁴⁴.

138. Aj v súvislosti s týmto treba pripomenúť, že je na vnútroštátnom súde, aby posúdil konkrétne skutočnosti a určil, či musia byť považované za skutočnosti, ktoré „neprimerane poškodzujú“ oprávnené záujmy zostavovateľa databázy, o ktorú v konaní ide.

D — Zmena obsahu databázy a lehota ochrany (jedenásta prejudiciálna otázka)

137. Ako základ pre posúdenie rozsahu ochrany môžeme použiť pojem „zvyčajné využívanie“. Ak uvedený pojem vykladáme reštriktívne, ako pojem, ktorý nezahŕňa ochranu potenciálnych trhov, napríklad nových spôsobov využívania obsahu databázy⁴⁵, budeme musieť kvalifikovať dopad na potenciálne trhy ako poškodenie oprávne-

139. V tomto prípade vzniká otázka, či každá „podstatná zmena“ obsahu databázy kvalifikujúca výslednú databázu pre jej vlastnú ochrannú lehotu znamená to, že výsledná databáza musí byť považovaná za novú, osobitnú databázu na účely článku 7 ods. 5.

44 — Pozri WT/DS160/R z 27. júla 2000, 6.229, už citované v poznámke pod čiarou 41.

45 — LEISTNER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 9, s. 182.

140. Podľa článku 10 ods. 3 smernice akákoľvek zmena — za určitých podmienok — kvalifikuje databázu pre jej vlastnú ochrannú lehotu. Jedna z uvedených podmienok, menovite kritérium „podstatnej zmeny obsahu databázy“ a dôsledky, ktoré z neho vyplývajú, budú preskúmané nižšie. V tejto veci treba otázku preskúmať z hľadiska „opakovanej a systematickej extrakcie a/alebo reutilizácie“ v zmysle článku 7 ods. 5 smernice.

141. V zásade sa táto prejudiciálna otázka týka cieľa predĺženej ochrany. V súvislosti s tým treba objasniť, či podstatné zmeny vedú k vzniku novej databázy. Ak sa dospeje k záveru, že nová databáza existuje popri pôvodnej databáze, je rozhodujúce to, ktorej databázy sa týkajú zakázané konania.

142. So zreteľom na rozličné uplatnené tvrdenia treba zároveň posúdiť otázku, či sa má článok 10 ods. 3 smernice vykladať v tom zmysle, že upravuje iba lehotu a nie predmet ochrany.

143. Znenie článku 10 ods. 3, podľa ktorého podstatná zmena, za určitých okolností, „kvalifikuje databázu vyplývajúcu z takéhoto

vkladu pre jej vlastnú ochrannú lehotu“, naznačuje, že zákonodarca Spoločenstva predpokladal, že taká zmena viedla k vzniku osobitnej databázy. Uvedený záver potvrdzujú ostatné jazykovými verziami.

144. Proti tomuto záveru nemožno namietat ani pomocou systematického výkladu. Napríklad, hoci nadpis článku 10 je „Lehota ochrany“, neznamená to, že uvedený článok upravuje iba trvanie a nie aj predmet uvedenej ochrany.

145. Názor zastávaný Spoločenstvom v rámci WIPO tiež podporuje tvrdenie v prospech novej databázy v prípade podstatnej zmeny za určitých okolností⁴⁶.

146. Je zjavné, že nová lehota ochrany stanovená článkom 10 ods. 3 sa môže vzťahovať iba na konkrétny predmet. Z okolností, ktoré sprevádzali koncipovanie

⁴⁶ — Standing Committee on Copyright and Related Rights, (19. mája 1998), SCCR/1/INF/2.

tohto ustanovenia, vyplýva, že úmyslom bolo, aby sa ochrana vzťahovala na výsledok ďalšieho vkladu⁴⁷. Obmedzenie predmetu ochrany na výslednú databázu je v súlade s cieľom poskytnúť novú lehotu ochrany⁴⁸.

nového vkladu. Teda posledná verzia, čiže celá databáza, je vždy predmetom ochrany⁴⁹.

147. Tu treba tiež pripomenúť, že databáza, o ktorú v tomto konaní ide, je takzvanou dynamickou databázou, teda databázou, ktorá je sústavne aktualizovaná. Treba mať na pamäti, že nielen výmazy a doplnenia ale tiež, ako vyplýva z odôvodnenia č. 55, overenia treba považovať za zmeny v zmysle článku 10 ods. 3 smernice.

150. Okolnosti sprevádzajúce tvorbu smernice tiež podporujú uvedený výklad. Hoci článok 9 pôvodného návrhu⁵⁰ upravoval predĺženie lehoty ochrany databázy, vo svojej dôvodovej správe k návrhu Komisia výslovne odkázala na nové „vydanie“ databázy.⁵¹ Objasnenie v súvislosti so sústavne aktualizovanými databázami bolo potom zahrnuté do zmeneného a doplneného návrhu⁵². V legálnej definícii v článku 12 ods. 2 písm. b) je výslovne zmienené po sebe idúce nahromadenie malých zmien typických pre dynamické databázy.

148. Typickým znakom dynamických databáz je, že vždy existuje iba jedna databáza, totiž tá posledná. Predchádzajúce verzie „miznú“. To nastoľuje otázku, na čo sa vzťahuje lehota ochrany, inými slovami, aký je jej predmet ochrany, teda nový predmet ochrany.

151. S prihliadnutím na uvedené stanovuje článok 10 ods. 3 smernice „rolling“ právo *sui generis*.

149. Východiskovým bodom musí byť cieľ zmien, ktorým je aktualizácia databázy. To znamená, že celá databáza je predmetom

49 — CHALTON, S.: The Effect of the E.C. Database Directive on United Kingdom Copyright Law in Relation to Databases: A Comparison of Features, In: *E.I.P.R.* 1997, s. 278 (284); HORNUNG: už citované dielo v poznámke pod čiarou 16, s. 173 a nasl.; LEISTNER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 9, s. 209; pozri BEUTLER, S.: The Protection of multimedia products under international law, In: *UPTA* 1997, s. 5 (24); GUGLIEMETTI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 7, s. 192; SPEYART, H. M. H.: už citované dielo v poznámke pod čiarou 23, s. 171 (173).

47 — Spoločná pozícia (ES) č. 20/95, už citovaná v poznámke pod čiarou 14, č. 14.

48 — VON LEWINSKI: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, bod 5 o článku 10.

50 — KOM(92) 24, konečné znenie.

51 — Dôvodová správa k návrhu KOM (92) 24, č. 9.2.

52 — KOM(93) 464, konečné znenie.

152. V konečnom dôsledku tu navrhované riešenie pre dynamické databázy zodpovedá zásade, že je to vždy výsledok, teda nová a nie stará databáza, ktorá je chránená. Dynamické databázy sa od statických databáz odlišujú jednoducho v tom, že v prípade dynamických databáz prestáva stará databáza existovať, pretože je sústavne premieňaná na novú databázu.

153. Skutočnosť, že v prípade dynamickej databázy sa nová lehota ochrany vzťahuje na celú databázu a nielen na zmeny ako také, môže, bez ohľadu na cieľ a predmet nového vkladu, byť opodstatnená tým, že iba posúdenie celku databázy ako takej je uskutočniteľné.

154. Cieľ ochrany investícií a poskytovania podnetu pre vklady prepožičiava ďalšiu podporu tvrdenia pre posudzovanie ako celku. V prípade dynamických databáz možno uvedené ciele dosiahnuť, iba vtedy, ak sa ochrana vzťahuje aj na aktualizácie⁵³. Inak

by bol vklad do dynamických databáz znevýhodnený.

155. Je na vnútroštátnom súde, aby posúdil konkrétne zmeny databázy v konaní vo veci samej. V priebehu uvedeného posúdenia musí vnútroštátny súd zohľadniť skutočnosť, že dokonca aj nepodstatné zmeny v dostatočnom množstve treba klasifikovať ako podstatné zmeny. Ako vyplýva z odôvodnenia č. 54 smernice, dôkazné bremeno toho, že podmienky v článku 10 ods. 3 existujú, spočíva na zostavovateľovi novej databázy.

156. Je na vnútroštátnom súde, aby posúdil, kedy bola prekročená hranica, nad ktorou sa časť stáva podstatnou. V tejto súvislosti treba určiť, či je nový vklad podstatný. Posúdenie podstatnej povahy časti musí byť založené na podmienkach v článku 7 smernice. Treba tiež zohľadniť zodpovedajúce podmienky týkajúce sa vkladu. Je tomu tak bez ohľadu na skutočnosť, že článok 10 ods. 3 odkazuje výslovne na „nový vklad“, zatiaľ čo článok 7 sa týka pôvodného vkladu⁵⁴.

53 — GRÜTZMACHER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 6, s. 390 a nasl.

54 — Pozri v súvislosti s uvedeným bodom v rozsiahlejšom meradle LEISTNER: už citované dielo v poznámke pod čiarou 9, s. 207 a nasl.

VII — Návrh

157. Preto navrhujem, aby Súdny dvor na položené prejudiciálne otázky odpovedal takto:

- „1) Pre výklad pojmov „podstatná časť obsahu databázy“ alebo „nepodstatné časti obsahu databázy“ v článku 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 96/9/ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz nie je dôležitá skutočnosť, že majú diela, údaje alebo iné materiály odvodené z databázy rovnaké systematické alebo metodologické usporiadanie a sú rovnako individuálne prístupné ako v prípade pôvodnej databázy.

- 2) Pojem „získanie“ v článku 7 ods. 1 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje aj na údaje vytvorené zostavovateľom, ak sa vytvorenie údajov uskutočnilo v rovnakom čase ako ich spracovanie a bolo od neho neoddeliteľné.

- 3) Pojem „overenie“ v článku 7 ods. 1 smernice treba vykladať v tom zmysle, že nie je obmedzené na to, že sa príležitostne preverí, či informácia obsiahnutá v databáze je a zostáva správna.

- 4) Pojem „kvalitatívne vyhodnotená podstatná časť obsahu uvedenej databázy“ v článku 7 ods. 1 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že je potrebné zohľadniť technickú alebo komerčnú hodnotu dotknutej časti. Pojem „kvanti-

tatívne vyhodnotená podstatná časť obsahu uvedenej databázy“ v článku 7 ods. 1 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že je rozhodujúci rozsah dotknutej časti. V obidvoch prípadoch však nestačí zohľadniť len vzťah medzi dotknutou časťou a obsahom ako celkom.

- 5) Pojem „nepodstatné časti obsahu databázy“ v článku 7 ods. 5 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že také časti sú viac ako jednotlivé údaje a menej ako „podstatné časti“ v zmysle článku 7 ods. 1.
- 6) Pojem „extrakcia“ v článku 7 smernice zahŕňa iba priamy prenos obsahu databázy z databázy samotnej na iný nosič.
- 7) Pojem „reutilizácia“ uvedený v článku 7 smernice zahŕňa nielen sprístupnenie verejnosti obsahu databázy priamo z databázy, ale aj sprístupnenie verejnosti diel, údajov alebo iných materiálov nepriamo pochádzajúcich z databázy bez priameho prístupu k databáze.
- 8) Konania, ktoré bránia hospodárskemu využitiu práva *sui generis* jeho majiteľom dokonca aj na potenciálnych trhoch, treba považovať za „konania, ktoré sú v rozpore so zvyčajným využívaním databázy“ v článku 7 ods. 5. Konania, ktoré poškodzujú oprávnené ekonomické záujmy zhotoviteľa v rozsahu, ktorý prekračuje určitú hranicu, treba považovať za „konania, ktoré neprimerane poškodzujú oprávnené záujmy zostavovateľa databázy“ v článku 7 ods. 5.

- 9) Článok 10 ods. 3 smernice treba vykladať v tom zmysle, že akákoľvek „podstatná zmena“ obsahu databázy, ktorá kvalifikuje databázu pre jej vlastnú ochrannú lehotu, znamená to, že výsledná databáza musí byť považovaná za novú databázu aj na účely článku 7 ods. 5.“

Príloha

(Uznesenie vnútroštátneho súdu)

24. Tretia činnosť vedúca k vydaniu informácie pred dostihom je zostavenie zoznamov účastníkov. To vykonáva Weatherbys' Call-Center obsadené v ktorýkoľvek okamih až 32 operátormi, ktorí preberajú telefonáty (a faxy) prihlasujúce kone do pretekov. V prípade väčšiny dostihov musí byť kôň prihlásený do 12.00 hod., päť dní pred dostihom. Volajúci sa identifikuje jemu prideleným osobným identifikačným číslom. Následne je vyzvaný, aby uviedol kód dostihu, do ktorého chce podať prihlášku uverejnený v rozpise dostihov (Racing Calendar), aby uviedol meno koňa a meno jeho vlastníka.

25. Weatherbys v dvoch fázach kontroluje, že kôň je na dostih kvalifikovaný. Prvá fáza sa uskutočňuje v reálnom čase, po prihlásení koňa do dostihu. Vek a pohlavie koňa je porovnávané s podmienkami predmetného dostihu a, ak sa kôň z akéhokoľvek dôvodu nekvalifikuje, na obrazovke sa objavuje upozornenie a prihláška nie je prijatá. Ak osoba prihlasujúca koňa na dostih nebola formálne oprávnená na základe predloženého písomného plnomocenstva konať so spoločnosťou Weatherbys, alebo ak vlastník nie je registrovaný, alebo ak tréner nemá licenciu,

alebo ak neinformoval Weatherbys, že kôň je v jeho starostlivosti, alebo ak nie je registrované meno koňa, túto skutočnosť odhalí počítačový systém operátorovi, ktorý potom prihlášku neprijme. Každý prihláške je pridelené jej vlastné jedinečné číslo, aby sa uľahčila identifikácia v procese „deklarácie“, ktorý nasleduje a ktorý je opísaný nižšie.

26. Skutočnosť, že kôň je prihlásený do dostihu nevyhnutne neznamená, že bude bežať dostih. Po prvé treba určiť, či kôň môže bežať v dostihu. Po druhé tréner musí potvrdiť, že chce, aby kôň v dostihu bežal (toto sa nazýva „deklarácia“ koňa a uskutočňuje sa deň pred dostihom). Po tretie dokonca ani deklarovanému koňovi nemusí byť povolené bežať ak, napríklad, v súvislosti s dostihom je uskutočnených príliš veľa deklarácií. Pretože kôň musí byť „deklarovaný“ skôr ako beží dostih, tréneri môžu „prihlásiť“, a aj to robia, kone pre viac ako jeden dostih v rovnaký deň, s vedomím, že neskôr môžu „deklarovať“ koňa iba pre jeden alebo pre žiaden z týchto dostihov.

27. Keď uplynie pôvodný termín na podanie prihlášok, podané prihlášky sú spracované počítačom, ktorý ich zaraďí do zoznamu podľa dostihov v rámci dostihového podujatia. Len čo je toto hotové, zoznam „predbežných prihlášok“ (t. j. prihlášok, ktoré sa nepodrobili dvojitej kontrole opísanej nižšie a ku ktorým ešte neboli pridelené žiadne váhové koeficienty) je sprístupnený prostredníctvom spoločnej internetovej stránky BHB/Weatherbys a informačnej služby BHB na Videotexte.

28. Všetky telefonické rozhovory sa nahrávajú. Počas popoludnia sú znovu prehrávané a porovnávané so zvukovým záznamom vytvoreným počítačom. „Prehrávajúci“ operátor nie je nikdy rovnakým operátorom, ako je ten, ktorý prevzal hovor. Týmto spôsobom sa uskutočňuje dvojité kontroly, aby sa čo najviac zabezpečilo, že želania volajúceho budú správne vypočítané, aby sa podľa nich konalo a aby bol vydaný zoznam prihlášok správny.

29. Weatherbys potom uskutoční druhú fázu kontrol týkajúcich sa vhodnosti koní bežať v predmetnom dostihu. Pretože tieto kontroly odkazujú na podrobné záznamy minulých výkonov každého koňa a porovnávajú ich s relevantnými podmienkami predmetného dostihu, neuskutočňujú sa v reálnom čase z obáv zo spomalenia spracovania množstva prihlášok. Počítač vykonáva túto úlohu po uplynutí termínu na prihlásenie, a to s odkazom na minulé výkony a údaje o prekážke. V rovnaký okamih vypočítava a prideluje váhové koeficienty, ako je opísané vyššie. Potom je prostredníctvom rovnakých kanálov vydaný „potvrdený“ zoznam prihlášok, teraz už dvakrát skontrolovaný s pridelenými váhovými koeficientmi.

30. Ďalší postup sa musí odohrať pred tým, ako je kôň zaradený do zoznamu účastníkov. Kôň, ktorý je „prihlásený“, musí byť „deklarovaný“ svojím trénerom, ak má v dostihu bežať. Konečný termín pre deklarácie je zvyčajne deň pred dostihom — v súčasnosti o 10.00 hod. predpoludním v letných mesiacoch, o 10.15 hod. predpoludním v zime. Tento proces pozostáva z toho, že tréner zatelefonuje na Weatherbys' Call-Center pred uplynutím lehoty a „urobí deklaráciu“ (t. j. potvrdzuje úmysel, aby kôň bežal v dostihu). Po tomto termíne nie sú prijímané žiadne volania o deklarácii. Keď je deklarácia uskutočnená telefónom, call centrum identifikuje prihlášky podľa čísla, ktoré im bolo pridelené v okamihu podania, a ktoré volajúci uvedie.

31. Po uplynutí lehoty na deklarácie prideluje počítač každému koňovi číslo uvádzané na látke pripevnenej k sedlu. Toto sa uskutočňuje s odkazom na konečný pridelený váhový koeficient (ktorý zahŕňa všetky tresty prípadne uložené do rána, kedy sa deklarácia uskutočňuje). Pre kone s rovnakým prideleným váhovým koeficientom je poradie buď náhodné (v prípade behu cez prekážky), alebo abecedné podľa mena koňa (pre dostihy bez prekážok). Okrem toho pre dostihy s pevným štartom počítač náhodne generuje čísla štartovacích boxov, aby určil, z ktorého boxu

bude kôň štartovať. Štartovacia pozícia je informácia, o ktorej sa vie, že ju stávkujúci berú na vedomie — jej význam sa líši v závislosti od dostihovej dráhy, vzdialenosti dostihu, atď. Ďalšia kontrola sa uskutočňuje podľa posledných výkonov deklarovaných koní. Ak, podľa podmienok dostihu, vedú tieto výsledky k udeleniu trestu, tento trest je pridaný k pridelenému základnému váhovému koeficientu. V niektorých prípadoch treba upraviť váhové koeficienty deklarovaných účastníkov počítačom v závislosti od podmienok dostihu. Okrem toho, ak počet deklarovaných účastníkov prevyšuje maximálne množstvo účastníkov určené Jockey Club-om z dôvodov bezpečnosti (čo je informácia, ktorá je tiež uložená v databáze), môže vzniknúť potreba dostih rozdeliť, v súlade so stanovenými postupmi, alebo niektoré kone vylúčiť (t. j. kone nebudú zaradené na konečný zoznam účastníkov) opäť v súlade so stanovenými postupmi.

32. Správa databázy BHB (vrátane krokov uvedených vyššie, ktoré vedú ku generovaniu zoznamov skutočných účastníkov) je iba časťou úloh spoločnosti BHB. V súčasnosti stojí výkon všetkých jej funkcií v mene britského odvetvia dostihového športu BHB 15 miliónov GBP ročne. Náklady BHB na prevádzku databázy BHB preto predstavujú okolo 25 % celkových výdavkov BHB. BHB je organizáciou, ktorá sa financuje sama a ziskava svoje príjmy predovšetkým z poplatkov za registrácie a licencie, poplatkov za rozpisy dostihov od dostihových dráh a poplatkov za spracovanie prihlášok, ktoré platia vlastníci a dostihové dráhy. Časť príjmov ziskava z poplatkov účtovaných tretím stranám za použitie informácií obsiahnutých v databáze BHB. Tieto poplatky v súčasnosti prinášajú príjem niečo vyše 1 milióna GBP ročne, čím pokrývajú zhruba 25 % nákladov BHB na prevádzkovanie databázy BHB.

33. Napríklad Weatherbys dodáva informácie z databázy BHB spoločnosti William Hill a iným stávkovým kanceláriám. Existuje dohoda medzi Weatherbys a spoločnosťou William Hill, podľa ktorej Weatherbys poskytuje informácie z databázy BHB spoločnosti William Hill. Za toto poskytovanie platí William Hill a iné stávkové kancelárie poplatok spoločnosti Weatherbys, ktorá následne platí poplatok BHB.

34. Až do roku 1999 neplatili stávkové kancelárie „mimo dostihovej dráhy“ priamo BHB za používanie informácií z databázy BHB. Od roku 1999 množstvo stávkových kancelárií „mimo dostihovej dráhy“ platilo priamo BHB za použitie informácií pred súťažou na internete. V deň začatia tohto konania, v decembri roku 2000, iné stávkové kancelárie „mimo dostihovej dráhy“, vrátane troch najvýznamnejších stávkových kancelárií „mimo dostihovej dráhy“ a spoločnosť Tote, vlastnená vládou, odmietli platiť licenčné poplatky spoločnosti BHB za použitie informácií pred súťažou na internete, pretože žiadna taká licencia nebola potrebná.

35. Niektorí iní používatelia informácií pred súťažou (napr. združenie stávkových kancelárií pôsobiacich na dostihových dráhach, elektronickí vydavatelia a Racecourse Association) platia za tieto informácie priamo BHB.

...

Internetová služba spoločnosti William Hill

40. Toto konanie sa týka podnikania, s ktorým nedávno začala spoločnosť William Hill a množstvo jej konkurentov. Podnikanie má podobu poskytovania stávkových služieb cez internet. V tejto chvíli je to malá časť podnikania žalovaného z hľadiska obratu. William Hill zriadila svoju prvú internetovú stránku v júni 1996, aby propagovala svoje podnikanie v odvetví podávania stávok cez telefón. V máji 1999 začala prijímať stávky na dostihy, spočiatku obmedzené na malé množstvo vybraných dostihov v každý deň, pre ktoré William Hill stanovoval svoje vlastné kurzy. Toto prijímanie stávok vyvinula do rozsiahlej služby pokrývajúcej väčšinu dostihových podujatí s bezprostrednými zmenami ponúkaných kurzov. Táto rozšírená služba bola spustená na dvoch internetových stránkach; „medzinárodná stránka“ 3. februára 2000 a „stránka pre Spojené kráľovstvo“ 13. marca 2000. Verejnosť má k týmto stránkam prístup cez Internet, môže vidieť, ktoré kone bežia v ktorých pretekoch na ktorých dostihových dráhach a aké sú kurzy ponúkané spoločnosťou William Hill. Ak chcú, môžu podať stávky elektronicky. Ostatné

informácie (napr. jazdec alebo tréner koňa) sú potrebné pre zákazníkov na to, aby dospeli k informovanému názoru na šance koňa na úspech. Ak zákazník požaduje akúkoľvek z týchto informácií, musí ju nájsť inde, napríklad v novinách. Príloha F je príkladom druhu informácií dostupných v novinách *Racing Post* o jednom konkrétnom dostihu.

41. Spoločnosť William Hill vytvára a uverejňuje svoje vlastné stávkové kurzy pre dostihy nazývané „Early Bird“ a kurzy „Ante-post“. „Early Bird“ kurzy určujú zostavovatelia kurzov spoločnosti William Hill na základe vlastných vedomostí a úsudku a táto spoločnosť ich vo všeobecnosti navrhuje začiatkom dňa pre vybrané dostihy konajúce sa v ten istý deň. William Hill v súčasnosti dáva kurzy „Early Bird“ pre približne 2 000 konských dostihov v Spojenom kráľovstve každý rok. Kurzy „Ante-post“ sú kurzami ponúkanými spoločnosťou William Hill pre konkrétny dostih jeden alebo viac dní pred uskutočnením dostihu. Päť príkladov toho, čo uvidí užívateľ internetovej služby William Hill na svojej počítačovej obrazovke je pripojených k tejto prílohe. Prvý (príloha A) bol stiahnutý z internetovej stránky 13. marca 2000 o 12.20 hod. Týka sa dostihu o 14.00 hod. v Plumpton, ktorý sa v daný deň mal bežať. Mená koní predstavujú deklarovaných účastníkov. Druhý (príloha B) bol stiahnutý zo stránky v rovnaký deň a týka sa Grand National, ktorý sa mal bežať 8. apríla 2000. Tretí (príloha C) bol stiahnutý zo stránky o týždeň neskôr, t. j. 21. marca 2000, a tiež sa týka Grand National. Porovnanie ostatných dvoch príkladov ukazuje, ako sa s približovaním dňa dostihu môže meniť zoznam účastníkov a celkový počet účastníkov. Pritom sa môže meniť nielen identita a počet koní, ale tiež sa môže meniť čas dostihu. Príloha A je príkladom obzvlášť malého dostihu s malým počtom účastníkov. Niektoré dostihy sú oveľa väčšie. Napríklad do 13. marca 2000 ukazovala internetová stránka William Hill, že dostih Lincoln Handicap, dostih na jednu míľu, ktorý sa mal konať v Doncasteri 25. marca 2000, mal 58 prihlásených účastníkov. Do 21. marca 2000 stránka ukazuje, že pole sa zúžilo na 46. Výtlačky z dvoch neskôr uvedených internetových stránok možno nájsť v prílohách D a E.

42. Od mája 1999 do februára 2000 ponúkala spoločnosť William Hill podávanie stávk cez internet iba pre vybrané dostihy (tie dostihy, pre ktoré ponúkala kurzy „Early Bird“ a kurzy „Ante-post“). Od 9.00 hod. do 10.15 hod. boli každý deň

účastníci pre dostihy „Early Bird“ prihlásení manuálne spoločne s ich kurzami, s príslušnými údajmi o dostihu odvodenými z dostihových kariet uverejnených v celoštátnej tlači. Potenciálni účastníci v dostihoch „Ante-post“ boli do uverejnených zoznamov vkladaní manuálne. V oboch prípadoch boli účastníci zobrazení v poradí ich kurzov, pričom najkratší (najnižší) bol ako prvý. Od februára 2000 spoločnosť William Hill ponúkala podávanie stávok cez internet na všetky hlavné dostihy v Spojenom kráľovstve. Relevantné údaje pre všetky dostihy (vrátane dostihov, kde sú ponúkané kurzy „Early Bird“) uskutočňujúce sa v daný deň sú v súčasnosti odvodené z RDF dodávaných jej spoločnosťou SIS a zverejňovaných medzi 5.00 hod. a 7.00 hod. v deň dostihu, v závislosti od toho, kedy sa RDF každý deň objavujú. Keď spoločnosť William Hill ponúka kurzy „Early Bird“ alebo „Ante-post“, účastníci sú v zozname uvedení v poradí ponúkaných kurzov. V iných prípadoch (alebo keď také kurzy ešte neboli vypočítané), ponúkala spoločnosť William Hill štartovný kurz (Starting Price), v ktorom boli účastníci v zozname uvedení v abecednom poradí.

43. V čase, kedy William Hill zverejnil tieto údaje na svojich internetových stránkach (t. j. v deň predmetného dostihu), od rána predchádzajúceho dňa už boli údaje prístupné z iných zdrojov, napr. spoločnosti SIS. Boli tiež uverejnené v tlači a v rozličných teletextových službách.

44. Ako možno vidieť z príloh, informácie zobrazené na internetových stránkach William Hill obsahujú mená všetkých koní v dostihu, dátum, čas a/alebo meno dostihu a meno dostihovej dráhy, kde sa dostih bude konať. Z hľadiska množstva záznamov, toto je veľmi malá časť celkovej veľkosti databázy BHB. Na internetovej stránke William Hill sa neobjavujú žiadne ďalšie informácie odvodené z databázy BHB. Napríklad William Hill nezobrazuje meno jazdca, číslo na látke pripevnenej k sedlu alebo váhový koeficient pridelený koňovi alebo váhu, ktorú má kôň niesť. William Hill nezobrazuje žiadne informácie týkajúce sa pretekárskej kondície ktoréhokoľvek koňa. Nezobrazuje ani akúkoľvek z veľkého množstva iných informácií, ktoré sú v databáze BHB a ktoré sú používané na účely Stud Book, funkcií Jockey Club-u a/alebo iných funkcií BHB.

45. Dostihy koní nie sú na internetových stránkach William Hill usporiadané rovnakým spôsobom, akým sú usporiadané v databáze BHB. Ďalej William Hill usporadúva zoznamy účastníkov podľa kurzov, s favoritom na prvom mieste alebo abecedne; nie sú usporiadané rovnakým spôsobom ako v databáze BHB, možno s výnimkou náhody. Každý zoznam účastníkov zverejnený na internetových stránkach William Hill je úplným zoznamom.

46. William Hill nemá priamy prístup k databáze BHB. Informácie zobrazené na internetových stránkach William Hill mohli byť spoločnosťou William Hill získané a môžu byť v budúcnosti získané z dvoch zdrojov: 1. večerné noviny, uverejňované pred dňom dostihu; a/alebo 2. RDF dodávané spoločnosťou SIS ráno v deň dostihu. RDF je odvodené z databázy BHB. Informácie v novinách sú tiež odvodené z databázy BHB: sú dodávané novinám spoločnosťou Weatherbys.

47. Nie je predmetom sporu to, že SIS a noviny nemajú žiadne právo udeliť spoločnosti William Hill sublicenciu na používanie akýchkoľvek informácií odvodených z databázy BHB na stránkach William Hill a ani v tomto zmysle nekonali.